

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Τελωνειακή επίβλεψη και φορολογικό καθεστώς των αυτοκινήτων εγχώριας παραγωγής και άλλες συναφείς διατάξεις».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. Στη χώρα μας υπάρχει ήδη μια σημαντική παραγωγή επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων. Ειδικότερα λειτουργούν αρκετές αξιόλογες βιομηχανικές μονάδες που διαθέτουν σύγχρονο μηχανολογικό εξοπλισμό και κατασκευάζουν αυτοκίνητα ερασιίδια με εκείνα που προέρχονται από το εξωτερικό. Παράλληλα με τη λειτουργία των οργανωμένων αυτών αυτοκινητοβιομηχανικών συγκροτημάτων σε πολλές περιπτώσεις κατασκευάζονται ή διασπυράζονται κυρίως επιβατικά αυτοκίνητα από μεμονωμένους ιδιοκατασκευαστές, συνεργεία κλπ.

2. Από πλευράς φορολογικής μεταχείρισης οι κείμενες διατάξεις (άρθρο 2 Ν. 363/76 και παρ. 2 άρ 3 Ν. 1477/84) προβλέπουν την επιβάρυνση των εγχωρίων αυτοκινήτων με τον ίδιο Ε.Φ.Κ. που ισχύει και για τα εκ του εξωτερικού εισαγόμενα όμοια αυτοκίνητα.

Εξάλλου, τα μέρη, εξαρτήματα και υλικά που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή των εγχωρίων αυτοκινήτων μπορούν να παραλαμβάνονται, με εξαίρεση τους δασμούς, απαλλαγμένα από κάθε είδους φορολογική επιβάρυνση (άρθρο 16 Ν. 827/1978 και άρ. 5 Ν. 1223/1981).

3. Η πείρα από την μέχρι σήμερα εφαρμογή του καθεστώτος αυτού στην πράξη αποδεικνύει ότι οι ρυθμίσεις του δεν διασφαλίζουν σε ικανοποιητικό επίπεδο ούτε τα συμφέροντα του δημσίου, από πλευράς σύλληψης της φορολογητέας ύλης, ούτε και την απρόσκοπτη λειτουργία των μονάδων παραγωγής. Στην πλήρη σύλληψη της φορολογητέας ύλης αποτελεί αρνητικό παράγοντα το γεγονός ότι η επιβολή του φόρου επαφίεται στους παραγωγούς, οι οποίοι, όταν τουλάχιστον δεν δρουν σαν οργανωμένες μονάδες, είναι απρόθυμοι στη βεβαίωση και απόδοση του στο δημόσιο.

Εξάλλου η απρόσκοπτη λειτουργία των μονάδων παραγωγής επηρεάζεται αρνητικά από το γεγονός ότι δεν μπορούν να έχουν στις εγκαταστάσεις τους όλες τις αναγκαίες πρώτες ύλες που εισάγουν από το εξωτερικό, αλλά υποχρεούνται να τις παραλαμβάνουν σταδικά από τους χώρους των Τελωνείων εισαγωγής με την τήρηση πολύπλοκων και χρονοβόρων, ως εκ της φύσεως του είδους, σε πολλές περιπτώσεις σχετικών διαδικασιών.

4. Στην αντιμετώπιση όλων των παραπάνω αδυναμιών αποβλέπει το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, με τις ρυθμίσεις του οποίου τίθεται σε νέα βάση το διαδικαστικό μέρος εφαρμογής του φορολογικού καθεστώτος των αυτοκινήτων εγχώριας παραγωγής.

5. Η ρύθμιση που κυριαρχεί στο νέο σύστημα είναι ότι η εγχώρια παραγωγή αυτοκινήτων τίθεται σε τελωνειακή επίβλεψη. Οι χώροι λειτουργίας των μονάδων αποτελούν ελεγχόμενους τελωνειακούς χώρους, μέσα στους οποίους εισέρχονται ελεύθερα οι πρώτες ύλες, ενώ τα παράγόμενα από αυτές αυτοκίνητα, όταν εξέρχονται των χώρων, ελέγχονται και τελωνίζονται με την ταυτόχρονη εισπραξη των νομίμων φορολογικών επιβαρύνσεων. Έτσι με τον τρόπο αυτό και η πλήρης σύλληψη της φορολογητέας ύλης επιτυγχάνεται και οι μονάδες παραγωγής λειτουργούν χωρίς προβλήματα στον εφοδιασμό πρώτων υλών κλπ.

6. Ευρύτερη έκθεση των ρυθμίσεων του εν λόγω νομοσχεδίου γίνεται παρακάτω με την ανάλυση κάθε ενός άρθρου.

Άρθρο 1.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εννοιολογικό χαρακτήρα. Ειδικότερα δίνεται η έννοια, με την οποία θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι όροι «αυτοκινητοβιομηχανίες», «αυτοκίνητα» και «πρώτες ύλες», όταν χρησιμοποιούνται στις ρυθμίσεις του υπό κρίση νομοσχεδίου.

Ο εννοιολογικός αυτός καθορισμός θα διευκολύνει επωστέρως

ποτε τους εφαρμοστές και θα συντελέσει στην αποφυγή διμεριστικής σχετικών κρισιθέτητων και παραρμηγίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Οι ρυθμίσεις του κεφαλαίου αυτού (άρθρα 2, 3, 4) αναφέρονται σε μονάδες παραγωγής που είναι αναγνωρισμένες αυτοκινητοβιομηχανίες.

Άρθρο 2.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, οι κατά την έννοια του προηγούμενου άρθρου αυτοκινητοβιομηχανίες τίθενται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Βιομηχανίας, Ενεργειακής και Τεχνολογίας και Οικονομικών, σε καθεστώς τελωνειακής επίβλεψης που προβλέπει, κυρίως, στον προσδιορισμό και τον έλεγχο της νόμιμης χρησιμοποίησης των πρώτων υλών που εισέρχονται στους χώρους λειτουργίας των αυτοκινητοβιομηχανιών καθώς και στη βεβαίωση και εισπραξη των σχετικών φορολογικών επιβαρύνσεων που προβλέπονται για τα παράγόμενα έτοιμα αυτοκίνητα.

Παράλληλα, αντιμετωπίζονται και συναφή διαδικαστικά θέματα, όπως η αρμόδια αρχή, η οποία θα ασκεί την εποπτεία, ο τρόπος με τον οποίο θα γίνεται η επίβλεψη, η βάση των παραγόμενων αυτοκινήτων σε ορισμένα τελωνειακά καθίσματα κλπ.

Άρθρο 3.

1. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ορίζονται φορολογικές απαλλαγές για τις πρώτες ύλες και τα παραγόμενα έτοιμα αυτοκίνητα. Οι περισσότερες από τις απαλλαγές αυτές ισχύουν ήδη βάσει κειμένων διατάξεων (άρθρο 16 Ν. 827/78 και άρ. 5 Ν. 1223/81), πλην όμως κρίθηκε σκόπιμο να συμπληρωθούν και να συγκεντρωθούν, για λόγους ενότητας και απλουστευτικής κατά την εφαρμογή, στο παρόν άρθρο.

2. Οι απαλλαγές των πρώτων υλών περιλαμβάνουν όλες τις επιβαρύνσεις εισαγωγής που εισπράττονται για λογαριασμό του δημσίου ή τρίτων, με εξαίρεση τους θασμούς που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία (θασμός Κοινού Δασμολογίου ή προτμησιακός θασμός).

Επίσης, για τις πρώτες ύλες που προμηθεύονται από το εσωτερικό οι αυτοκινητοβιομηχανίες, ισχύουν ανάλογες απαλλαγές από το Φ.Κ.Ε., Τέλος χαρτοσήμου κλπ.

Οι παραπάνω απαλλαγές των πρώτων υλών, προέλευσης εξωτερικού ή εσωτερικού, εφαρμόζονται ανάλογα και στα είδη που παραλαμβάνουν ενδιάμεσες μονάδες (δασμοφόροι), προκειμένου να παράγουν με αυτά μέρη, εξαρτήματα και υλικά που θα χρησιμοποιηθούν στη συνέχεια σαν πρώτες ύλες από τις αυτοκινητοβιομηχανίες.

3. Οι απαλλαγές των ετοιμών αυτοκινήτων περιλαμβάνουν, με εξαίρεση τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του άρθρου 4, το ειδικό τέλος του άρθρου 3 του Ν. 363/76 και τα τέλη χαρτοσήμου για τις μετά τον τελωνισμό πωλήσεις, κάθε φορολογική επιβάρυνση υπέρ του Δημσίου ή τρίτων, μέχρι τη θέσης τους σε κυκλοφορία.

Άρθρο 4.

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης που προβλέπεται για τα έτοιμα αυτοκίνητα και στην αξία επίβλεψής του.

Καθόσον αφορά τους συντελεστές του φόρου αυτού είναι οι ίδιοι που ισχύουν και για τα εκ του εξωτερικού εισαγόμενα με βάση το άρθρο 1 του Ν. 363/76 όπως ισχύει.

Ως προς την αξία επίβλεψης, αυτή θα διευορφώνεται με βάση την EX FACTOR τιμή, η οποία θα ελέγχεται από την επιτροπή που λειτουργεί στα πλαίσια του άρθρου 6 του Ν. 363/1976.

Για τα επιβατικά αυτοκίνητα η τελικά διαμορφωμένη φορολογητέα αξία δεν μπορεί να υπολείπεται της μικρότερης αξίας που γίνεται αποδεκτή από την Επιτροπή για τα αυτοκίνητα προέλευσης εξωτερικού που έχουν αντίστοιχο ή παραπλήσιο κυλινδρισμό κινητήρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

Οι ρυθμίσεις του κεφαλαίου αυτού (άρθρο 5) αναφέρονται στα παραγόμενα αυτοκίνητα σε χώρους που δεν βρίσκονται σε τελωνειακή επίβλεψη.

Άρθρο 5.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται στα αυτοκίνητα τα οποία θα παράγονται από ιδιοκατασκευαστές, συνεργεία αυτοκινήτων ή άλλες μονάδες που δεν τελούν σε καθεστώς τελωνειακής επίβλεψης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, τα παραπάνω νομικά ή φυσικά πρόσωπα υποχρεούνται, πριν από την έναρξη οποιαδήποτε εργασίας παραγωγής αυτοκινήτων, να υποβάλλουν αίτηση στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, για να τους χορηγηθεί σχετική εγγραπτική άδεια.

Η άδεια αυτή, η οποία θεσπίζεται αποκλειστικά και μόνο στα πλαίσια της φορολογικής υποχρέωσης, περιλαμβάνει τα στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα για τον εντοπισμό, την παρακολούθηση και την εισπραξη του αναλογούντος φόρου καταναλωτή. Για τον υπολογισμό του αναλογούντος φόρου θα λαμβάνονται υπόψη οι συντελεστές που προβλέπονται για τα εισαγόμενα όμια αυτοκίνητα καθώς και η βάση επιβολής που διαιορφώνεται για τα όμια ή παραπλήσια αυτοκίνητα εγχώριου παραγωγής που προηγούμενο κεφαλαίου ή, αν δεν υπάρχουν τέτοια αυτοκίνητα, η αξία των αντιστοιχών τύπων που εισάγονται από το εξωτερικό.

Εξάλλου οι απαλλαγές που αναφέρονται στο προηγούμενο κεφάλαιο για τα έτοιμα αυτοκίνητα θα εφαρμόζονται και στα αυτοκίνητα του παρόντος κεφαλαίου.

Τέλος, λαμβάνεται πρόνοια ώστε τα αυτοκίνητα τα οποία μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου βρίσκονται στο στάδιο παραγωγής ή έχουν παραχθεί χωρίς την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων τους, να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου χωρίς δυσμενείς επιπτώσεις για τους παραγωγούς, εφόσον αυτοί εντός μηνός ενημερώσουν σχετικά την τελωνειακή αρχή, για τη λήψη εγγραπτικής άδειας και την καταβολή του ειδικού φόρου καταναλωτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού (άρθρα 6, 7) αντιμετωπίζουν τα θέματα βεβαίωσης και εισπραχής του φόρου καταναλωτή και την έκδοση των πιστοποιητικών ταξινόμησης.

Άρθρο 6.

Ο ειδικός φόρος καταναλωτή που προβλέπεται για τα αυτοκίνητα που αναφέρονται στα κεφάλαια Α και Β βεβαιώνεται και εισπράττεται πλέον από τις Τελωνειακές Αρχές, με την εφαρμογή ανάλογα, κατά τον τελωνισμό τους, των διατάξεων που ισχύουν για τις αντίστοιχες φορολογίες εισαγωγής. Από τις ίδιες αρχές θα εισπράττεται και οποιαδήποτε άλλη φορολογία που προβλέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τα αυτοκίνητα αυτά (Φ.Κ.Ε., Τ.Χ. κ.λπ. για αυτοκίνητα που δεν υπάγονται σε φόρο καταναλωτή).

Καθόσον αφορά τα αυτοκίνητα του κεφαλαίου Β ο ειδικός φόρος καταναλωτή που εισπράττεται, οποιαδήποτε πριν τεθούν σε κυκλοφορία μειώνεται με το ποσό των φορολογικών επιβαρύνσεων που έχει καταβληθεί για τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιήθηκαν στην παραγωγή τους, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα αποδεικνύεται με παραστατικό εισαγωγής ή τιμολόγια αγοράς το ποσό των επιβαρύνσεων που καταβλήθηκαν και οι πρώτες ύλες που χρησιμοποιήθηκαν.

Ανάλογη μείωση του ειδικού φόρου καταναλωτή δεν μπορεί να γίνει στις περιπτώσεις που η διασκευή προήλθε από επιβατικό ή μικτής μεταφοράς αυτοκίνητο.

Άρθρο 7.

Για την ταξινόμηση των αυτοκινήτων των κεφαλαίων Α και Β τα πιστοποιητικά τελωνισμού θα εκδίδονται από τις Τελωνειακές Αρχές με βάση τις διατάξεις που ισχύουν για τα αντίστοιχα αυτοκίνητα που εισάγονται από το εξωτερικό.

Παράλληλα λαμβάνεται πρόνοια για τη διασφάλιση από τον κίνδυνο των καταστρατηγήτων λόγω αλλαγής των χαρακτηριστικών των αυτοκινήτων.

Συγκεκριμένα, με ρητή διάταξη απαγορεύεται η ταξινόμηση αυτοκινήτου για λήψη άδειας κυκλοφορίας με χαρακτηριστικά άλλα από εκείνα που αναφέρονται στο πιστοποιητικό, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της διαφοράς των οφειλωμένων φόρων ή την προσκόμιση βεβαίωσης της τελωνειακής αρχής σχετικά με τη μη οφειλή τέτοιας διαφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Το κεφάλαιο αυτό (άρθρα 8, 9, 10, 11, 12) περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις και άλλες ειδικότερες ρυθμίσεις κρίσιμων θεμάτων.

Άρθρο 8.

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι οι διατάξεις του κεφαλαίου Α θα τεθούν σε εφαρμογή μετά 15 μέρες από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής απόφασης που προβλέπει το άρθρο 1, προκειμένου να υπάρξει το απαραίτητο χρονικό διάστημα προσαρμογής των χώρων λειτουργίας στις ανάγκες που απαιτούν οι νέες ρυθμίσεις. Τα αυτοκίνητα των αυτοκινήτων-επιτηχανιών, που κατά το χρόνο αυτό βρίσκονται εκτός των χώρων λειτουργίας των, εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις του νέου καθεστώτος και θα υπαχθούν στις σχετικές διατάξεις που ισχύουν προ αυτού (άρθρο 2 Ν. 363/1976, άρθρο 10 Ν. 827/1978, άρθρο 5 Ν. 1223/1981).

Άρθρο 9.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται στις κυρώσεις και ποινές που θα επιβάλλονται για τις παραβάσεις του παρόντος νόμου.

Ενόψη της βασικής ρύθμισης που θεσπίζεται με το νόμο, ότι δηλαδή η παραγωγή των αυτοκινήτων θα τελεί σε τελωνειακή επίβλεψη, επακόλουθο είναι να επισύρονται στις περιπτώσεις της παράβασής του οι ποινές και κυρώσεις που προβλέπονται, ανάλογα με την περίπτωση, από τις σχετικές διατάξεις του τελωνειακού κώδικα.

Εκτός από τις κυρώσεις αυτές κλπ. του τελωνειακού κώδικα, για τα αυτοκίνητα που αναφέρονται στο Κεφάλαιο Β προβλέπεται η επιβολή προστίμου ίσου με το 1/5 του αναλογούντος φόρου καταναλωτή, στην περίπτωση που δε ζητηθεί η προηγούμενη εγγραπτική άδεια της τελωνειακής αρχής για την παραγωγή του.

Άρθρο 10.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται τρία αυτοτελή θέματα.

Παράγραφος 1.

Η παράγραφος αυτή αναφέρεται στη φορολογητέα αξία που διαιορφώνεται για τα εισαγόμενα επιβατικά αυτοκίνητα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Ν. 363/76, και ορίζει ρητά ότι η αξία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη δασμολογητέα αξία που καθορίζεται από τον κοινοτικό κανονισμό 1224/80. Η ρύθμιση αυτή, έρχεται να καλύψει το κενό των διατάξεων του παραπάνω νόμου (363/76), καθόσον σε πολλές περιπτώσεις λαμβάνεται σήμερα σε βάση επιβολής του φόρου αξία μικρότερη από την τιμή αγοράς του αυτοκινήτου, γεγονός που είναι αντίθετο όχι μόνο με τον εν λόγω κοινοτικό κανονισμό, αλλά και με τις αρχές γενικότερα της φορολογικής μας, κατά την εισαγωγή, νομοθεσίας.

Παράγραφος 2.

Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, τίθεται ένα κατώτερο όριο επιβαρύνσης για τα μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα, το οποίο θα προκύπτει από το γινόμενο του κυλινδρισμού του κινητήρα και συντελεστή 100 δραχμές ανά κυβικό εκατοστό. Η ρύθμιση αυτή θα καταλάβει ουσιαστικά τα πολύ μεταχειρισμένα αυτοκίνητα (μοντέλλο 72 και παλαιότερα) και αποτελεί κατά κάποιο τρόπο ένα αντικίνητρο για την εισαγωγή τους, η οποία λόγω της παλαιότητας τους είναι ασύμφορη.

Παράγραφος 3.

Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής θεσπίζεται απαλλογική από το φόρο καταναλώσεως για τα εισαγόμενα και παραγόμενα αυτοκίνητα, εφόσον αυτά είναι κατάλληλα και προορίζονται αποκλειστικά να χρησιμοποιηθούν σε αυτοκινητιστικούς αγώνες. Εν προκειμένω δεν πρόκειται για συνήθη επιβατικά αυτοκίνητα που μπορούν να τεθούν σε κυκλοφορία, αλλά για ειδικής κατασκευής οχήματα (με ειδικά λάστιχα, εξαρτήσεις, με μία ή δύο θέσεις κλπ.) που μεταφέρονται στους χώρους των αγώνων πάνω σε άλλα μέσα. Οι όροι και διατυπώσεις που θα πρέπει να συνταχθούν για να εφαρμοστεί η απαλλογική αυτή θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρο 11 και 12.

Οι διατάξεις των άρθρων αυτών αναφέρονται, του πρώτου στις καταργούμενες διατάξεις και του δεύτερου στην έναρξη ισχύος του νόμου.

Αθήνα, 3 Σεπτεμβρίου 1985

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ Ή ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 363, όπως ισχύει.

Περί διαρρυθμίσεως των επί των αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως επιβαλλομένων φόρων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενος ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίσαιμεν:

Άρθρον 1.

Ειδικός φόρος καταναλώσεως επιβατικών αυτοκινήτων.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του Ν. 363/1976 «περί διαρρυθμίσεως των επί των αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως επιβαλλομένων φόρων, ως ισχύει», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Αμαξία αυτοκινήτου: δια την μεταφοράν προσώπων της θαλασσοπορευτικής κλάσεως 8702 Α2 εξαιρείται των ασθενόφορων και νεκροφόρων, εισαγόμενα: εκ της αλλοδαπής υποβάλλονται εις ειδικόν φόρον καταναλώσεως επί τη βάση του κυλινδρισμού του κινητήρος και της κατά τας διατάξεις της παρ. 3 του παρόντος διαμετρούμενης φορολογητέας αξίας αυτών, ως ακολούθως:

α. Επί κυλινδρισμού κινητήρος μέχρι και 1200 κυβικών εκατοστών δηλ. 28 ανά κυβικόν εκατοστόν. Επί κυλινδρισμού κινητήρος μέχρι και 1800 κυβικών εκατοστών δηλ. 28 ανά κυβικόν εκατοστόν. Επί κυλινδρισμού κινητήρος άνω των 1800 κυβικών εκατοστών δηλ. 40 ανά κυβικόν εκατοστόν, του συνολικού ποσού φόρου, μη δυναμένου να υπερβή το ποσόν των 100.000 δραχμ.

«Οι συντελεστές φόρου που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο ανά κυβικό εκατοστό, προκειμένου για αυτοκίνητα με κινητήρα περιστρεφόμενων εμβόλων (WANKEL) αυξάνονται κατά πενήντα το εκατό (50%)».

β. Ο κατά τα ανωτέρω προκύπτων ειδικός φόρος καταναλώσεως προσαυξήνεται: κατά 4% ανά χιλιάς (1.000) δραχμάς φορολογητέας αξίας, πέραν της τοιαύτης των 25.000 δραχμών.

2. Του κατά τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου επιβαλλομένου φόρου καταναλώσεως, εξαιρούνται τα αυτοκίνητα τύπου JEEP, εφ' όσον προορίζονται αποκλειστικώς δια γεωργικάς χρήσεις και ταξινομούνται ως τοιαύτα.

3. Η κατά τας διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου φορολογητέα αξία διαμετρούται: εκ της αθροίσσεως των κάτωθι στοιχείων:

α) Της τιμής χονδρικής πώλησεως υπό του κατασκευαστού αίχου (NET FRANCO USINE) του αυτοκινήτου,

μη δυναμένου να αρισταται: του 25% της τιμής λιανικής πώλησεως (LIST PRICE) αυτού εν τη χώρα κατασκευής, μετά αμοιβασίν των έαυρουστών τούτο εν αυτή φορολογικών επιβαρυντάων.

«Για τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα λαμβάνεται η πιο πάνω τιμή χονδρικής και λιανικής πώλησης του χρόνου κυκλοφορίας του αυτοκινήτου στη διεθνή αγορά. Από την τιμή χονδρικής πώλησης, μετά τη σύγκρισή της με την τιμή λιανικής πώλησης και την ενδεχόμενη προσαρμογή της, εκπίπτει λόγω φθορας από τη συνήθη χρήση, ποσοστό πέντα το εκατό (5%) για κάθε χρόνο χρήσης, που δεν μπορεί να υπερβεί το είκοσι το εκατό (20%). Σε περίπτωση που το αυτοκίνητο φέρει ελάττ ή φθορά που δεν οφείλεται στη συνήθη χρήση μπορεί να εκπίπτει επιπλέον και μόνο μια φορά ποσοστό μέχρι πέντα το εκατό (5%) κατά ανώτατο όριον».

«Προκειμένου περί αυτοκινήτων εισαγόμενων εκ χωρών, εις το εσωτερικόν των οποίων αι τιμαί δεν διαμεροφούνται υπό συνθήκας πλήρους ανταγωνισμού, αλλά καθορίζονται υπό του Κράτους, δια τον έλεγχον της κανονικότητος της τιμής χονδρικής πώλησεως λαμβάνεται υπ' όψιν η τιμή λιανικής πώλησεως του πλέον συγγενούς τύπου αυτοκινήτου του κυκλοφορούντος εις τας χώρας της Δυτικής Ευρώπης, μειωμένης αναλόγως των υφισταμένων τυχόν ποσοτικών διαφορών, κατά ποσοστόν οριζόμενον, κατά περίπτωσιν, υπό του αρμοδίου οργάνου της παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν. 363/1976».

β) Της τιμής του τυχόν προαιρετικού (EXTRA) εξοπλισμού του αυτοκινήτου.

γ) Ενόσ ποσοστού προσαυξήσεως εκ 10% επί του αθροίσματος των ανωτέρω α και β στοιχείων, προκειμένου περί εισαγωγής υπό αποκλειστικού αντιπροσώπου. Προκειμένου περί εισαγωγής υπό λοιπών εισαγωγέων το δια τον αποκλειστικόν αντιπρόσωπον διαμεροφούμενον ποσόν προσαυξήνεται: πενήντα το εκατό (50%) ή 12% αναλόγως αν η εισαγωγή πραγματοποιείται: τη μεσολαθήσει του αντιπροσώπου απ' ευθείας εκ του εργοστασίου ή εκ των κατά τόπους διανομέων της αλλοδαπής.

δ) Ενόσ ποσοστού προσαυξήσεως των ανωτέρω στοιχείων α και β εκ 7% αντιπροσωπεύοντος τα έξοδα ασφαλίσεως και μεταφοράς του αυτοκινήτου εν Ελλάδι».

«Το ποσοστόν τούτο προκειμένου περί επιβατικών αυτοκινήτων εισαγόμενων εκ υπερπόντιων χωρών ορίζεται εις 25%».

«4. Ο κατά την παράγραφον 1 επιβαλλόμενος ειδικός φόρος καταναλώσεως, υπολογίζεται: κατά τας διατάξεις της παραγράφου ταύτης, ως ίσχυε προ της αντικαταστάσεώς της δια της παραγράφου 1 του άρθρου 1 της από 4.7.1979 πράξεως ημών, προκειμένου περί επιβατικών αυτοκινήτων:

α) Τα οποία εισάγονται υπό επαγγελματιών αυτοκινητιστών, ίνα τεθούν υπ' αυτών εις κυκλοφορίαν ως δημοσίας χρήσεως.

β) Τα οποία έως και της 3ης Ιουλίου 1979:

α) Είχον κομισθεί εις την χώραν και ευρίσκοντο ως υποκείμενα, είτε εις τελωνειακούς χώρους, είτε επί των μεταφορικών μέσων, είτε εν διαμετακινήσει εις το εσωτερικόν.

ββ) Είχον αγορασθεί υπό των προσώπων των αναφερομένων εις τας διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 1 του Νόμου 363/1976, ως η παράγραφος αυτή κριθείται: δια της παρούσης και του άρθρου 2 του Νόμου 847/1978 και συνταχθούν κατά τον τελωνιστικόν των, οι υπό των διατάξεων τούτων οριζόμενοι όροι και προϋποθέσεις εισαγωγής των εις μειωμένον φόρον καταναλώσεως.

γγ) Είχον αγορασθεί και τεθεί εις κυκλοφορίαν εις το εξωτερικόν, υπό δημοσίων υπαλλήλων υπηρετούντων εις την αλλοδαπήν.

δδ) Είχον παραδοθεί υπό το καθεστώς των Α.Ν. 89/1967 και 378/1968, εφ' όσον ο τελωνιστικός κτύπος λάβει χώραν εντός της υπό της παρ. 2 του άρθρου 37 του Νόμου 814/1978 οριζόμενης προθεσμίας.

εε) Είχον αγορασθεί επί καταβολή ολοκλήρου του τιμήματος δι' πιστώματος πιστώσεως μέσω Τραπεζής.

στστ) Είχον εισαχθεί εις την Χώραν και παραδοθή, υπό το καθεστώς της ελευθέρας χρήσεως, εφ' όσον οι κάτοχοι

των είχαν εκδηλώσει την πρόθεσιν του εκτελωνισμού των, α της εκδόσεως αναγκάζον δια τον τελωνισμόν δικαιολογητικών πιστοποιητικά κυκλοφορίας φορολογικής ενημερότητας, μετακινήσεως κλπ. προ της 4. 7. 79.

α) Είχον προσαρτήσει εις ίδιου συναλλάγματος υπό Ελλήνων ναυτικών πληρωμάτων εμπορευμάτων πλοίων, ή κατείχοντο τέ προσώπων εργαζομένων, ή μετακινουμένων εις το εξωτερικό πέραν του έτους, ως και υπό αποφοιτηθέντων Ελλήνων σπουδαστών εξωτερικού, εφ' όσον άπαντα τα ανωτέρω πρόσωπα, πλην των ναυτικών, επανακινηπτουν οριστικώς εις τη χώρα.

Η κατά τα ανωτέρω άνωρά και κατοχή αυτοκινήτων προ της 4. 7. 79 δέον να προκύπτει εκ παθόντων στοιχείων.

β) Αι υπό των καμμένων διατάξεων οριζόμενα: προθεσμιαία και τον εκτελωνισμόν και την κηρέξιν ως αξιτητών των εισγόμενων επιβατικών αυτοκινήτων, χαρακτηρίζονται επί διμηνιαί προκειμένου περί των αυτοκινήτων των κωλυθέντων εις

Χώρα μέχρι και της 3ης Ιουλίου 1979 ή αυριανόμενων ή μετακροάν κατά την αυτήν ημερομηνίαν. Επί πιστώσει ο τιμήματος των αυτοκινήτων τούτων υπό των πωλητών ο κληρονόμος της αξίας αυτών επιτρέπεται να ενεργήται τός προθεσμιας έως δωδεκα μηνών από της αξιζέως των στην Χώρα».

6. Άμαξια ηλεκτροκίνητοι δια την μεταφοράν προσώπων ε δαμολογικής κλάσεως 87.02Α2β, εισαγόμενοι εκ της λωδαπής υποβάλλονται εις ειδικόν φόρον καταναλώσεως εκ αρχών τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ανά μονάδα φορολογητέου ιπποδυναμείας.

Ο σύτω προκύπτων ειδικός φόρος καταναλώσεως προσαυνηται κατά 2% ανά χιλιάς (1.000) δραχμάς δαμολογικής αξίας, πέραν της τοιαύτης των εκατόν χιλιάδων.

7. Τα κατά τας διατάξεις: 1) Του άρθρου 2 του Ν. 778/1954 «περί τελωνισμού ειδών ατομικής χρήσεως και άλλων μετατιθεμένων Ελλήνων διπλωματικών και προξενικών υπαλλήλων», 2) του άρθρου 17 του Ν.Α. 2544/53 «περί κωνισμού ειδών ατομικής χρήσεως επιβατικών κλπ.», ως έτο αντικατεστάθη δια του άρθρου 6 του Α.Ν. 156/1967 εφ' ουδμίσεως δαμολογικών τινών θεμάτων κλπ. και 3) του άρθρου 12 του Ν.Α. 2544/1953, ως τούτο αντικατεστάθη δια του άρθρου 6 του Α.Ν. 156/1967, εισαγόμενα υπό τον εν αυταίς αναφερομένων προσώπων επιβατικά αυτοκίνητα, εβάλλονται: εις τον τρίτον του υπό των παρ. 1 και του παρόντος άρθρου προβλεπομένου κατά περίπτωσιν ειδικού φόρου καταναλώσεως. Εις το αυτό ποσόν ειδικού φόρου υποβάλλονται και τα εισαγόμενα επιβατικά αυτοκίνητα υπό των κλυνομένων επαναπατριζομένων και προσφύγων εμογενών.

8. Τα κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου υποκαίχ εις ειδικόν φόρον καταναλώσεως αυτοκίνητα, υποβάλλονται πάντων των επί ευκαιρία της εισαγωγής εισπραττομένων των τελών, εισφορών ή δικαιομάτων, υπέρ του Δημόσιου είνων, εξαίρεσει των δαπμών.

α) Εκ του εισπραττομένου κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου ειδικού φόρου καταναλώσεως, ποσοστόν εφ 8%, εβίδεται εις τον Οργανισμόν Γεωργικών Ασφαλίσεων και εφ 8% εις τους δικαιοούχους του Ν.Α. 3883/1958 «περί μειώσεως της προσθέτου φορολογίας του Α.Ν. 788/1948 κλπ.». Δευτέρως εκ του εισπραττομένου ως άνω φόρου, επί των κωνιζομένων εις την περιούχην της Δωδεκανήσου αυτοκινήτων, ποσοστόν εκ 4% αποδίδεται υπέρ των Δήμων και Κοινοτήτων της περιούχης αυτής.

Άρθρον 2.

Ειδικός φόρος καταναλώσεως επί των εν τη ημεδαπή κατασκευασμένων επιβατικών αυτοκινήτων.

Εις τον κατά το προηγούμενον άρθρον ειδικόν φόρον καταναλώσεως υπάγονται, υπό τας αυτας διακρίσεις και τα εν ημεδαπή κατασκευαζόμενα, διασκευαζόμενα ή συναμολογούμενα επιβατικά αυτοκίνητα.

1. Πάντα τα θεμέλια τα πορώντα εις την υποβολήν της ώσεως, την εκπλήθειαν των επιβατικών οχημάτων που

εβαίωσιν και εισπραξίν του εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου φόρου, περιλαμβανομένων και των πορώντων εις τας προκείμεναις, την παραγωγήν του δικαιομάκτος του Δημόσιου, την άκλήριν προσφύγων και ενδίκων μέσων και εν γενει εις την διαδικαχία εβαίωσεως του φόρου, διέπονται υπό των ισχυουσών εκάστοτε διατάξεων εις την φορολογίαν κύκλου εργασιών.

3. Δια την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου, ως δαμολογητέα αξία λαμβάνεται: η τιμή πώλησεως των ειδών τούτων υπό των κατασκευαστών, διασκευαστών ή των ενεργούντων τη συναμολόγησιν αυτών, μειωμένη κατά πενήτηχοντα επί τοις εκατόν (50%), εφόσον η εν τω εσωτερικώ προτιθεμένη αξία εις το κόστος του αυτοκινήτου υπερβαίνει το είκοσι πέντε τοις εκατόν (25%) άλλως η τιμή πώλησεως, μειούται κατά τριαχοντα επί τοις εκατόν (30%).

«Σε περίπτωση που δεν υπάρχει τιμή πώλησης ο φόρος θα υπολογίζεται στην τεμχαροτή αξία. Ως τεμχαροτή αξία θεωρείται η τιμή πώλησης όμοιον επιβατικών αυτοκινήτων και αν δεν υπάρχει τέτοια τιμή, η φορολογητέα αξία τους όπως διαμορφώνεται για τα εισαγόμενα από το εξωτερικό».

4. Τα εκκαθάριστα έσοδα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων τα προερχόμενα εκ πώλησεως επιβατικών αυτοκινήτων, περί των το παρόν άρθρον, απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών του προβλεπομένου υπό του εδαφίου α' του άρθρου 1 του Α.Ν 660/1937 «περί του φόρου επί του κύκλου εργασιών».

Όμοίως αι λόγω πώλησεως μεταβιβάσεις των αυτοκινήτων τούτων υπό τον εν λόγω επιχειρήσεων απαλλάσσονται των υπό του Ν.Α. 1146/1972 «περί τρόπου μεταβιβάσεως εμπραγματίων δικαιοματών επί αυτοκινήτων οχημάτων και μοτοσυκλεττών» προβλεπομένων τελών χαρτοσήμου.

Άρθρον 3.

Εφάπαξ πρόσθετον ειδικό τέλος επιβατικών αυτοκινήτων και αυτοκινήτων ποδηλάτων ιδιωτικής χρήσεως.

α) Επί επιβατικών αυτοκινήτων τιθεμένων το πρώτον εις κυκλοφορίαν ως ιδιωτικής χρήσεως, το κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 15 του Ν. 2367/53 «περί τίτλων κυριότητος ταξινόμησεως, αξείων κυκλοφορίας και φορολογίας αυτοκινήτων», ως ισχυει, εφάπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος ορίζεται επί τη βάσει του κυλινδρισμού κινητήρος αυτών ως ακολούθως:

α) Μέχρι και χιλίων διακοσίων (1200) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς εκατόν (100) ανά κυβικόν εκατοστόν.

β) Δια τα πέραν των χιλίων διακοσίων (1200) και μέχρι χιλίων οκτακοσίων (1800) κυβικών εκατοστών, εις δραχ. διακόσις (200) ανά κυβικόν εκατοστόν και:

γ) Δια τα αυτοκίνητα κυλινδρισμού κινητήρος πέραν των χιλίων οκτακοσίων (1800) κυβικών εκατοστών, ορίζεται ως ακολούθως:

α) Μέχρι και χιλίων διακοσίων (1200) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς εκατόν πενήτηχοντα (150) ανά κυβικόν εκατοστόν και

β) Δια τα πέραν των χιλίων διακοσίων (1200) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς τριακοσίας (300) ανά κυβικόν εκατοστόν».

2. Το κατά την προηγούμενην παράγραφον πρώττον προσόν του εφάπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους, δεν δύναται να είναι: κατώτατον των είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχ.

3. Επί των αυτοκινήτων ποδηλάτων (σκούτερ, μοτοσυκλεττών) ιδιωτικής χρήσεως, των τιθεμένων το πρώτον εις κυκλοφορίαν επιβάλλεται: εφ' άπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος, επί τη βάσει του κυλινδρισμού του κινητήρος αυτών, οριζόμενον ως ακολούθως:

α) Μέχρι και τετρακοσίων (400) κυβικών εκατοστών εις δραχμάς σαράντα (40) ανά κυβικόν εκατοστόν και

β) δια τα αυτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλετταί) άνω των τετρακοσίων (400) κυβικών εκατοστών ορίζεται ως ακολούθως:

α) Μέχρι και τετρακοσίων κυβικών εκατοστών εις όρχ. εξήκοντα ανά κυβικών εκατοστών και:

β) Δια τα πέραν των τετρακοσίων κυβικών εκατοστών εις όρχημάς σφύοηκοντα ανά κυβικών εκατοστών.

Το ύπό προκύπτου ποσόν του εφ' άπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους δεν δύναται να είναι κατώτερον των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) όρχημών.

4. Ηλεκτροκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα, τιθέμενα το πρώτον εις κυκλοφορίαν ως ιδιωτικής χρήσεως, υποβάλλονται εις εφ' άπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος, ίσον προς το διπλάσιον των οριζόμενων εις αυτά τελών κυκλοφορίας ενός εξαμήνου.

5. Αυτοκίνητα οχήματα μετά μονίμου κλειστού αμαξώμα-τος ωσελήμου φορτίου μέχρις ημίσεως (1/2) τόννου, τιθέμενα το πρώτον εις κυκλοφορίαν ως φορτηγά ιδιωτικής χρήσεως, υποβάλλονται εις το ήμισυ του υπό των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου οριζομένου εφ' άπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους δια τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως.

6. Τα υπό του Δημοσίου εκποιούμενα μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα, τα οποία τίθενται υπό των αγοραστών εις κυκλοφορίαν ως ιδιωτικής χρήσεως υποβάλλονται εις εφ' άπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος, ίσον προς τα κατά περίπτωση τέλη κυκλοφορίας ενός εξαμήνου.

7. Του εφ' άπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους εξαιρούνται:

α) Τα έασι: των διατάξεων του άρθρου 17 του Ν. 2367/1953, ως ισχύει ή διατάξεων μεταγενεστέρων νόμων τυγχάνοντα απαλλαγής από των τελών κυκλοφορίας αυτοκίνητα μόνον εφ' όσον δια τα αυτοκίνητα αυτά απαλλάσσονται οι κάτοχοι αυτών και από των εισαγωγικών εσπασμών.

β) Τα τρίκυκλα αυτοκίνητα ποδήλατα τα χρησιμοποιούμενα δια μεταφοράς.

Άρθρο 2 της από 4.7.79 Π.Ν.Π. όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 3 της από 19.7.79 όμοιας πράξης (Κυρώθηκε με Ν. 1003/79 (ΦΕΚ 294/79)).

Άρθρον 2.

Εφ' άπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως και αυτοκινήτων ποδηλάτων ιδιωτικής χρήσεως.

1. Το κατά τας διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 3 του Ν. 363/76 «περί διαρρυθμίσεως των επι των αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως επιβαλλομένων φόρων», ως ισχύει, οριζόμενον εφ' άπαξ πρόσθετον ειδικόν τέλος επί των τιθεμένων το πρώτον εις κυκλοφορίαν επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως και αυτοκινήτων ποδηλάτων (σκούτερ, μοτοσυκλετών) ιδιωτικής χρήσεως, αυξάνεται κατά ποσοστόν εκατόν επί τοις εκατόν (100%).

2. Της κατά την προηγούμενη παράγραφον αυξήσεως του εφ' άπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους κατά ποσοστό 100% εξαιρούνται:

α) Τα αυτοκίνητα περιών το έδασιον έ περίπτ. βδ, γγ, δδ, της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του Ν. 363/76, της προσαυξήσεως δια της παρ. 2 του άρθρου 1 της παρούσης.

β) Τα αυτοκίνητα οι κάτοχοι των οποίων εξείδωσαν παρανομικές επιστάσεις επί των Δημοσίων Ταμείων με το ποσόν του εφ' άπαξ πρόσθετου ειδικού τέλους, μέχρι και της 3ης Ιουλίου 1979».

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τελωνειακή επίβλεψη και φορολογικό καθεστώς των αυτοκινήτων εγχώριας παραγωγής και άλλες συναφείς διατάξεις.

Άρθρο 1.

Έννοια όρων.

Για την εφαρμογή του νόμου αυτού θεωρούνται:

α) Αυτοκινητοβιομηχανίες: οι εγχώριες βιομηχανίες που παράγουν αυτοκίνητα.

β) Αυτοκίνητα: τα οχήματα των στατιστολογικών διακρίσεων 87.02 Α και 87.02 ΒΠ, με εξαίρεση τα λεωφορεία και τα αυτοκίνητα ψυγεία.

γ) Παραγωγή: η κατασκευή ή η συναρμολόγηση των αυτοκινήτων της προηγούμενης περιπτώσεως, καθώς και η διασκευή σε τέτοια αυτοκίνητα.

δ) Πρώτες ύλες: Τα μέρη, εξαρτήματα και όλα γενικά τα υλικά (κύρια ή βοηθητικά), πλην καυσίμων, που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή των αυτοκινήτων, ανεξάρτητα αν ενσωματώνονται ή αναλύονται κατά το στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Καθεστώς τελωνειακής επίβλεψης.

Άρθρο 2.

Θέση των αυτοκινητοβιομηχανιών σε τελωνειακή επίβλεψη.

1. Με απόφαση των Υπουργών Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι χώροι λειτουργίας των αυτοκινητοβιομηχανιών τίθενται σε τελωνειακή επίβλεψη.

Η τελωνειακή επίβλεψη σκοπό έχει τον έλεγχο και την παρακολούθηση της νόμιμης χρησιμοποίησης των πρώτων υλών που παραλαμβάνονται από τις αυτοκινητοβιομηχανίες, τον έλεγχο και την παρακολούθηση των παραγόμενων αυτοκινήτων, καθώς και τη δεξαίωση και είσπραξη των στατιστολογικών και φορολογικών επιβαρύνσεων που προβλέπονται, κατά περίπτωση από τις παραγράφους 1 των άρθρων 3 και 4.

Με την ίδια απόφαση ορίζονται: ο τρόπος άσκησης της τελωνειακής επίβλεψης, οι υποχρεώσεις των αυτοκινητοβιομηχανιών έναντι της τελωνειακής αρχής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

2. Τα αυτοκίνητα που παράγονται από τις αυτοκινητοβιομηχανίες επιτρέπεται να αποταμιεύονται ή να διαμετακινούνται στο εσωτερικό ή εξωτερικό, με την τήρηση των σχετικών διατάξεων του Τελωνειακού Κώδικα. Επιτρέπεται ακόμη η μεταφορά τους σε χώρους των κατά τόπους αντιπροσωπειών των αυτοκινητοβιομηχανιών με όρους και διατυπώσεις που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Αρμόδια για την οριζόμενη στην παράγραφο 1 επίβλεψη είναι η τελωνειακή αρχή, στη χωρική δικαιοδοσία της οποίας βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της αυτοκινητοβιομηχανίας.

Άρθρο 3.

Φορολογικές απαλλαγές.

1. Οι πρώτες ύλες που εισάγουν οι αυτοκινητοβιομηχανίες από το εξωτερικό ή παραλαμβάνουν από το εσωτερικό απαλλάσσονται, με εξαίρεση τους δασμούς που ορίζονται από την κοινοτική νομοθεσία για τις προερχόμενες από τρίτες χώρες, από κάθε είδους φορολογική επιβάρυνση υπέρ Δημοσίου ή τρίτων.

Επίσης οι ύλες αυτές επιτρέπεται να παραλαμβάνονται με το καθεστώς των διατάξεων του Κεφαλαίου Α του Νόμου 1402/83 (ΦΕΚ Α' 167), εφόσον τα παραγόμενα αυτοκίνητα προορίζονται για εξαγωγή.

2. Οι προβλεπόμενες από την παράγραφο 1 απαλλαγές εφαρμόζονται, ανάλογα και στα είδη που εισάγουν από το εξωτερικό ή παραλαμβάνουν από το εσωτερικό οι βιομηχανίες για την κατασκευή μερών, εξαρτημάτων και λοιπών υλικών που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην παραγωγή αυτοκινήτων.

3. Τα παραγόμενα αυτοκίνητα που υποβάλλονται στον ειδικό φόρο καταπόσεως του επόμενου άρθρου απαλλάσσονται από κάθε φορολογική επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων μέχρι τη θέση τους σε κυκλοφορία, με εξαίρεση το εφ' άπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος του άρθρου 3 του Ν. 363/76 (ΦΕΚ Α' 152) και τα τέλη χαρτοσήμου για τις μετά τον ελληνοεπίσημοι πολίτες